

September 2009

Klinik Dine Øjne

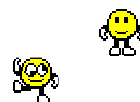
Hej.. jeg hedder Frank og er 8 år og har gået hos Gitte siden oktober 2008. Jeg startede hos Klinik Dine Øjne, fordi jeg havde svært ved at læse. Dvs. gennem hele 0. klasse havde alt været så positivt indtil slutningen af året, hvor læreren havde bemærket jeg havde svært ved at høre lydene på bogstaverne. Da jeg så startede i 1. klasse og skulle rigtig i gang med at læse, blev det hele endnu sværere. Mine forældre vidste fra storebror Mads (se andetsteds), hvor sej en kamp det kunne blive, hvis de ikke gjorde noget. Tilfældigvis hørte de om Klinik Dine Øjne i Århus og kontaktede dem, hvor de også fandt ud af, jeg havde svært ved at sidde stille på en stol og koncentrere mig, lavede medbevægelser, motorikken var heller ikke tip top og gribe/kaste bold var også svært. Desuden brugte jeg fire finger greb, når jeg skrev.

Nu er træningen ved vejs ende og vi kan fortælle, det har været et hårdt forløb, men vi har næsten fra dag et kunnet se resultater. I skolen fandt de hurtigt ud af, der skete noget med Frank i positiv retning, for til den første forældresamtale var både vi og lærerne bekymret, specielt fordi han ikke kunne høre lydene på bogstaverne og han var helt klart en af de elever, der udløste ekstra hjælp i dansk timerne. Da vi var til samtale i foråret, viste læseprøven resultat. Nu lagde Frank i den bedste del af klassen 😊. Vi har kæmpet med øvelserne og Frank syntes bestemt ikke, det var sjovt hele tiden, men når det giver så meget gevinst, er det jo det hele værd. Vi har lavet rigtig mange øvelser med klap for øjnene bl.a. med tennisbolden, gået balancebom, slået

vejmøller, lavet sprællemandshop, fået massage i et halvt år, øvet huskeleg med klodser. Hver gang man troede, nu var det slut med en øvelse, fandt Gitte lige en ny variation, men det der var svært, når vi fik det for, var jo let eller lettere, når vi besøgte Gitte igen. Så det gav en masse selvtillid (det må være et dejligt job!!). Her til sidst var der jo også tid til lidt spil/leg, når nu storebror ikke var med længere. Frank bruger tre finger i dag, når han skriver og tegner og har lettere ved lektier og skolearbejdet. Jeg var til åbent hus arrangement på skolen sidst i november 2008. Her tænkte jeg, det er godt vi er startet træning, for nogle af børnene sad meget urolige på stolene, men ikke Frank. Vi tænker helt klart som forældre, at kan vi give børnene et skub i den rigtige retning, vil det hjælpe dem mange år fremover. Både Mads og Frank har taget et kæmpe ryk det forløbne år, både indlæringsmæssigt, men også motorisk.

Go' fornøjelse til jer alle og TAK for denne gang!

Frank og Vera Andersen, Års